

ELS PASTORETS DE GIRONA

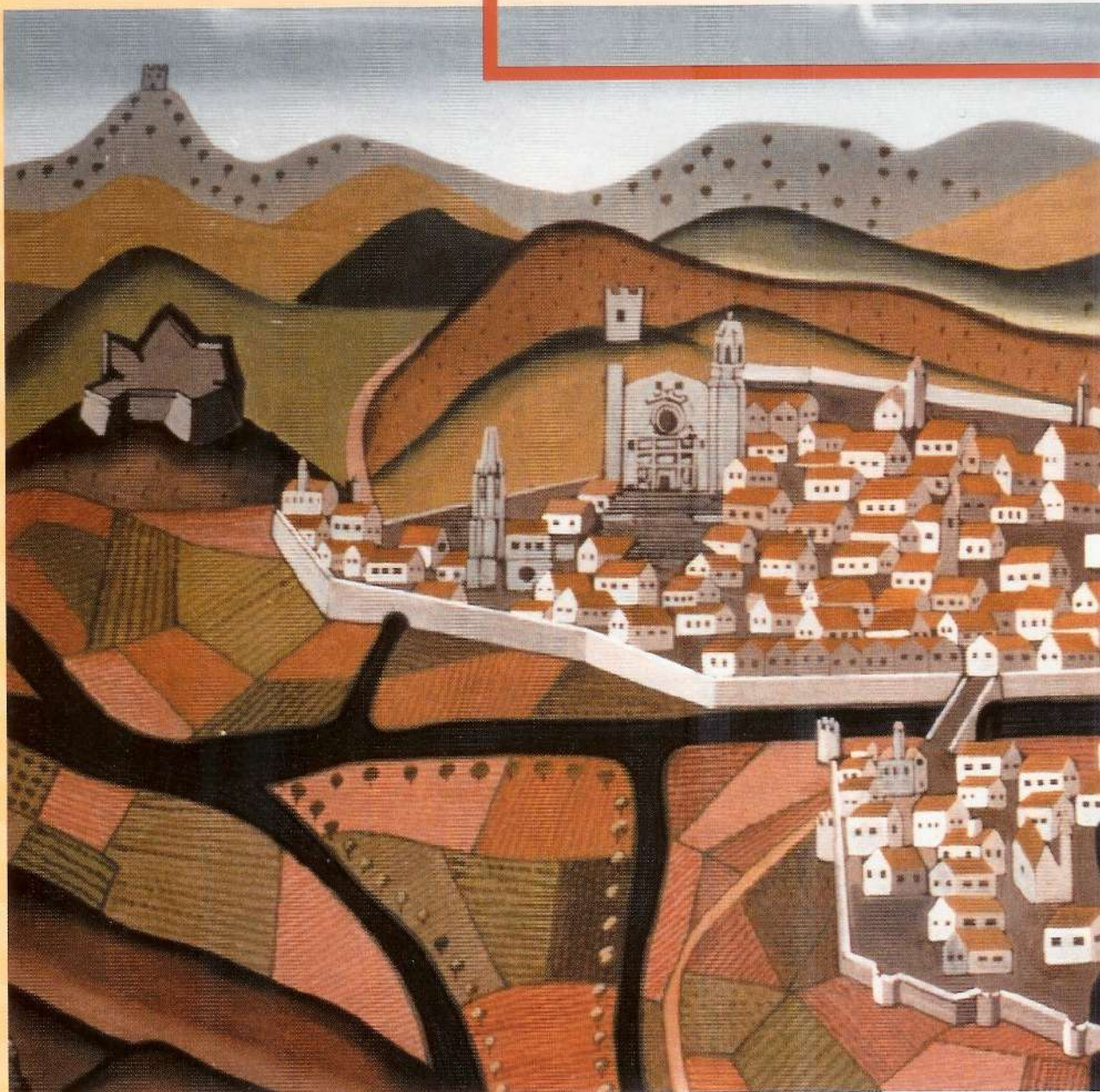
ELS NOSTRES PRIMERS
20
ANYS

grup proscenium

ELS PASTORETS DE GIRONA

ELS NOSTRES PRIMERS
20
ANYS

grup proscenium

Crèdits:

Textos
Joan Ribas

Fotografies
Arxiu Grup Proscenium

Maquetació
Pozo & Viñeta

Impressió
Palahí, AG

Dipòsit legal
Gi.-1397-00

ELS NOSTRES PRIMERS 20 ANYS...

S'han fet estudis "sociològics" sobre la gent que intervenim a "Els Pastorets": l'extracció social, les motivacions, etc. Sembla que som una mena de raça a extingir, quan totes les novetats del món de les comunicacions arriben al seu zenit... Però mentre quedi gent disposada a passar el Nadal entre l'escenari i els vestidors, i a assajar robant hores al descans i a la son "Els Pastorets de Girona" podran continuar, comptant -és clar- amb què el públic els continuï dispensant el favor i l'entusiasme que ha tingut fins el dia d'avui.

Cal dir, finalment, que "Els Pastorets de Girona", són també una mena d'homenatge i d'acte d'estimació a la ciutat de l'Onyar. Ella, amb les seves siluetes inconfusibles, els seus carrers estrets, la seva catedral omnipresent, i la seva ciutat nova caòtica, oprimida i entranyable... és l'autèntica protagonista de tota aquesta història.

Girona 2000-2001

CONTINGUT GENERAL

4

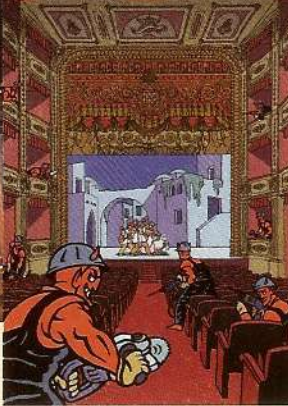
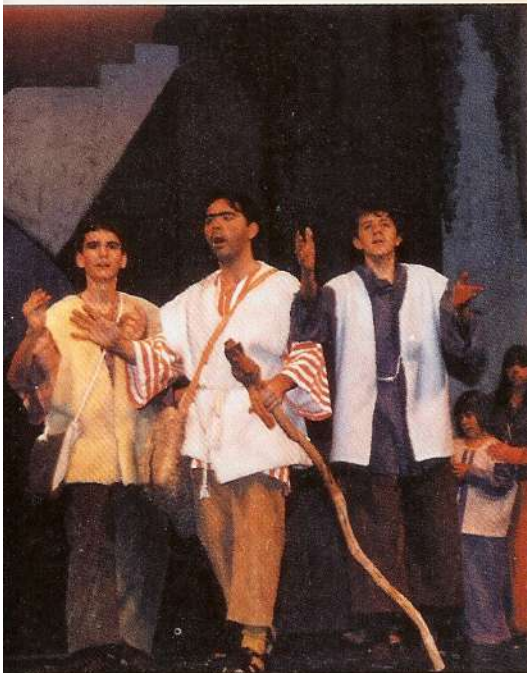
12 Els còmics.

5

14 La Belcebuna.

6

16 Els pastors

26 Decoració, col·laboracions i efectes "especials".

28 Els grafismes.

30 Persones que han intervingut a "Els Pastorets de Girona" com a actors o col·laboradors al llarg d'aquests "primers vint anys".

24 Assajos, vida entre vestidors ... i colles.

10

11

12

13

Proscenium celebra al Municipal els 10 anys de Pastorets a la ciutat de Girona

Durant l'acte es va presentar el llibre d'investigació «Pastorets a Girona»

El Teatre Municipal de Girona es va omplir d'història i de públic amb una molt bona representació del pastorell tradicional gironès per celebrar el desè aniversari de la recuperació per part del Grup Proscenium dels Pastorets de la ciutat de Girona. L'acte va ser organitzat pel Grup Proscenium i el Teatre Municipal de Girona amb el suport de l'Ajuntament de Girona com a homenatge a Proscenium per la tasca que fa pel nostre patrimoni teatral.

Diari de Girona

El grup Proscenium presenta aquest dia al Teatre Municipal de Girona la 10a edició de la representació dels Pastorets. El muntatge inclou aquarells una recollida etnogràfica i diàlegs protagonitzats a les fires del Maig, amb un referent clàssic i un altre més modern.

La força desfermada de l'infern

Un moment de la representació dels Pastorets, amb el Teatre Municipal de Girona.

CONTRAPORTADA / 52

PUNT FINAL

Per un conte de Nadal

U n bon dia d'història: el Grup Proscenium ha recuperat el costum de representar el Pastorell de Nadal a la ciutat de Girona. Aquesta iniciativa té un origen molt interessant i una gran importància cultural. El muntatge inclou aquarells i diàlegs protagonitzats a les fires del Maig, amb un referent clàssic i un altre més modern.

I Congrés de Pastorets de Catalunya

Programa

CARDONA, 14 de Maig de 2000
Teatre Els Catòlics, Pl. del Vell, 5/a

Organitzat per: Ajuntament de Cardona, Grup Proscenium, Teatre Municipal de Girona, Teatre Municipal de Sabadell, Teatre Municipal de Tarragona, Teatre Municipal de Lleida, Teatre Municipal de Reus, Teatre Municipal de Tortosa, Teatre Municipal de Vilafranca del Penedès, Teatre Municipal de Sant Joan de Vilatorrada, Teatre Municipal de Sant Sadurn de Noya, Teatre Municipal de Sant Feliu de Guírdia, Teatre Municipal de Sant Martí de Riudaura, Teatre Municipal de Sant Joan de Vilatorrada, Teatre Municipal de Sant Sadurn de Noya, Teatre Municipal de Sant Feliu de Guírdia, Teatre Municipal de Sant Martí de Riudaura.

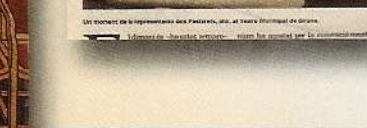
PASTORETS A GIRONA

Crònica d'una tradició esbocada

Una tradició moderna

representacions dels Pastorets al Teatre Municipal de Girona compleixen 17 anys combinant l'herència de la tradició religiosa natalenca amb les actualitzacions dels diàlegs i les innovacions tecnològiques

El pastor còmic Armazorta una pertinença essencial del públic del Teatre Municipal en un moment de la funció d'ahir a la tarda.

Una tradició moderna

representacions dels Pastorets al Teatre Municipal de Girona compleixen 17 anys combinant l'herència de la tradició religiosa natalenca amb les actualitzacions dels diàlegs i les innovacions tecnològiques

El pastor còmic Armazorta una pertinença essencial del públic del Teatre Municipal en un moment de la funció d'ahir a la tarda.

És la 19a edició del Grup Proscenium, dirigida per Joan Ribes

Els Pastorets de Girona tornen amb innovacions tècniques

Després de 16 edicions dels Pastorets de Girona, el grup Proscenium torna al Municipal amb la millor il·luminació del primer dia. Més de cent persones passaran per l'escenari, un espectacle de llum, color i so dirigit per actors i cantants format a l'Escola Municipal de Teatre Municipal de Girona.

Una escena de la representació dels Pastorets de Girona.

Pastorets en perill

Les pancartes de protesta contra les obres han presidit les representacions d'aquest any

Una escena de la representació dels Pastorets de Girona.

APUNTS

PASTORETS

Aires de Broadway als Pastorets de Girona. La música és una important eina en els Pastorets del Grup Proscenium.

Una escena de la representació dels Pastorets de Girona.

APUNTS

PASTORETS

Aires de Broadway als Pastorets de Girona. La música és una important eina en els Pastorets del Grup Proscenium.

Una escena de la representació dels Pastorets de Girona.

"ELS PASTORETS DE GIRONA" i la lletra impresa

IL·LUSTRES PASTORETS

Els Pastorets arriben a la dinovena edició amb la incògnita sobre el futur

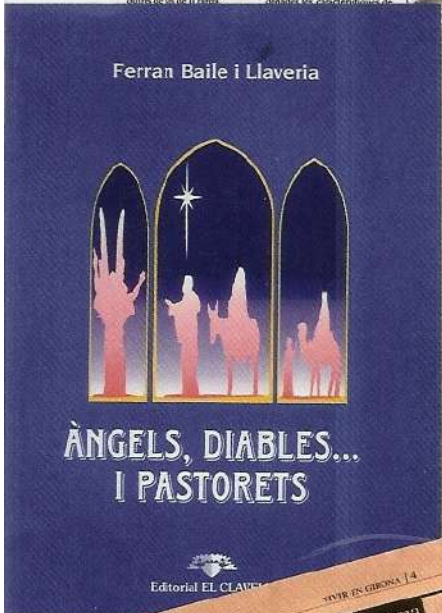
Les obres del Teatre Municipal faran replantejar la representació de l'obra l'any vinent | S'estrena un decorat que recorda les ruïnes del castell de Montjuïc i hi ha una sorpresa final

DAVID BRUGUÉ
Girona.— L'any 2000 dels Pastorets d'aquest any, la dinovena edició, gira a l'entorn de l'any 2000 i la ciutat de Girona. Té i que estan basats en *El Misteri de Sant Jaume* i moltes variacions argumentals vinculades a l'actualitat. A més, la representació comença en un decorat que recorda les ruïnes del castell de Montjuïc, que és una de les ruïnes d'aquest any. Des d'altre el pastor baixen a la ciutat perquè «hi passen coses molt graves», tot i que, de moment, no se sap quines. Aquesta ambigüitat de la representació és, segons el director de l'obra, Joan Ribas, «vegada i vegada» i constitueix un dels trets diferenciadors dels Pastorets. A més, i per celebrar el cinquè del segle, hi ha una sorpresa final que Ribas no desvetlla. L'acció i la trama canvia en la peça en el castell, on es veu com els pastors marxen de la Plaça cap al teatre amb la dona a l'esquena mentre el 1999 se'n va a l'any 2000. Els Pastorets van a càrrec del grup Proscenium, hi participen 150 persones i es representen entre el 25 i 31 de desembre i l'1, 2, 6, 7 i 9 de gener, a dos quarts de 8 de la tarda.

A l'esquerra, Joan Ribas, el director, i al costat, Dani Chicano, el dissenyador del decorat. Foto: ELIOTS SOMERO.

fil trobar un espai alternatiu després de la cancel·lació de...

En ocasió dels deu primers anys de representacions es va editar un llibre amb el nom de "PASTORETS A GIRONA - Crònica d'una tradició escènica". Eren els seus autors Pere Garcia i Vidal, Pere Puig i Tallada, Joan Ribas i Feixas i Pep Vila i Medinyà, editat per l'Ajuntament de Girona, dintre de la seva "Col·lecció Història de Girona" (núm. 8) amb disseny i maqueta de Joan Casanovas.

Posteriorment es va editar un disc compacte amb totes les cançons de "Els Pastorets". L'enregistrament va suposar un esforç afegit, però el resultat va agradar a tothom, i encara avui s'escolta el seu contingut amb delectança.

En el cas present, no volem repetir-nos i ens limitem a un repàs eminentment gràfic del que han estat les vetllades de "Els Pastorets de Girona" en els seus primers vint anys d'existència i de continuïtat.

Per altra part, les publicacions especialitzades, no han deixat de referir-se a aquestes representacions. Ferran Baile en un llibre publicat l'any 1997 amb el nom d' "Àngels, dimonis ... i Pastorets" (Editorial El Clavell de Premià de Mar), situa als Pastorets de Girona entre els més importants de Catalunya.

Encara en l'any 2000 s'ha esdevingut un "Congrés de Pastorets" a Cardona, on la representació gironina ha estat molt ben acollida i escoltada.

La premsa, per la seva banda, no ha deixat de fer-se ressò de les vetllades, un any i un altre, entrevistant als protagonistes i col·laboradors, i remarcant les innovacions i detalls de cada temporada.

Els Pastorets de Girona compleixen 15 anys i graven les seves cançons en un compacte

També es presenten les espectaculars diònes de l'alt, en les funcions dels dies 25, 26 i 31 de desembre, i l'1, 2 i 7 de gener

Girona.— Els Pastorets de Girona celebren aquest any el seu quinquè aniversari. A més de les seves representacions tradicionals, que s'actuen al Teatre Municipal, el grup Proscenium ha gravat un disc compacte amb totes les cançons que s'actuen al teatre municipal. El disc, que es podrà adquirir a partir del 25 de desembre, està dirigit pel director de l'obra, Joan Ribas. El disc està dirigit pel director de l'obra, Joan Ribas, i està dirigit pel director de l'obra, Joan Ribas. El disc està dirigit pel director de l'obra, Joan Ribas, i està dirigit pel director de l'obra, Joan Ribas.

Al Políptic de Sant Feliu de Guírdol s'actuen les representacions. El disc està dirigit pel director de l'obra, Joan Ribas, i està dirigit pel director de l'obra, Joan Ribas. El disc està dirigit pel director de l'obra, Joan Ribas, i està dirigit pel director de l'obra, Joan Ribas.

1977

Si no fos per la presència del dimoni damunt de l'escenari, tot seria plaent. Potser massa plaent. En tot argument cal que hi hagi el personatge que fa la guitza, que porta la contrària, que procura tirar per terra els propòsits de la bona gent.

En "Els Pastorets" aquest personatge ha estat representat sempre pel dimoni, esperit del mal per antonomàsia. L'àngel caigut sol presentar-se amb noms variats: Llucifer, Satanàs, Beelzebú, Starot, Smodeo. Davant l'anunci de l'imminent vinguda al món del Messies que ha de redimir els homes del pecat, l'infern es mobilitza i procura fer tota mena de malvestats per impedir els plans del Cel.

El "dimoni gros", sol anomenar-se col·loquialment d'aquesta manera, per tal de distingir-lo dels seus subalterns, els diables que formen la tropa infernal. La seva presència és saludada pel públic amb una barreja d'ironia i de respecte.

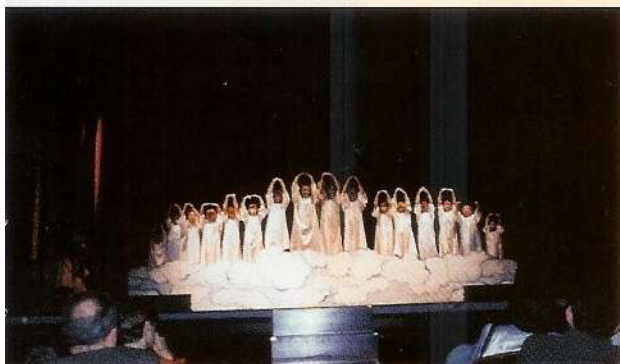
Els nostres "Pastorets" varen comptar amb el "dimoni gros" més popular de tots els temps a Girona: Jaume Teixidor. Una persona coneguda per la seva dimensió en els medis de comunicació: premsa, ràdio ... i també per haver fet teatre durant mig segle. Jaume Teixidor havia estat anteriorment el "dimoni gros" de "Els Pastorets de la Salle", a on tenia admiradors/res que solien repetir a veure les vetllades per delectar-se amb les interpretacions i el verb encès i punyent de la seva expressió oral. Després el seguiren Joan Donat, Joan Ernest Ribas, Dani Chicano ... tots amb el seu estil propi i peculiar.

Satanàs és el segon dimoni i l'ajuda a governar la tropa. Aquest paper de dolent ha estat interpretat per Joan Canals, Sadurní Martí i Jordi Subirà. La colla de dimonis, si bé en un principi era de nois, la tendència és que estigui formada majoritàriament per noies joves, amb veritables ballets infernals, de moviments i composicions molt treballades i estudiades, que requereixen llargs assajos.

El primer any -1981- varen ser els components de "El Talleret de Salt", amb en Xicu Masó al davant, els qui es varen fer càrrec de la representació infernal. Després han passat tota mena de persones i colles, fins al punt que és difícil de recordar-les totes, sobretot pel fet de sortir a l'escenari maquillades de "fúries infernals".

Els representants del Cel es reparteixen en dos sectors molt diferenciats: els àngels grans i els petits.

Els "àngels grans" sempre s'han presentats amb una dualitat molt curiosa: L'Àngel Miquel és el qui té a ratlla el dimoni, el qui protegeix els pastors, el qui contesta a les braonades de Llucifer i el que -finalment- ha de treure les castanyes del foc, alliberant de les urpes de Satanàs als pobres pastorets, i retornant a l'infern a tota la tropa del mal. Per això se'l presenta armat amb una espasa, tal i com sol constar a la iconografia religiosa.

Llavors hi ha un altre àngel -Gabriel- que es dedica exclusivament a distribuir bones notícies: anuncia a la Verge que serà mare de Jesús; li explica a Josep el difícil paper que li tocarà fer en la vinguda al Món del Messies, i finalment es dirigeix als pastors, quan tot és a punt, per proclamar l'arribada al Món del Fill de Déu, en l'esperada Nit de Nadal.

Al seu entorn hi ha els angelets, representats a l'escenari per tendres criatures, que solen tenir edats que van dels tres anys fins als nou o deu, com a màxim. Formen un conjunt que es pren el seu paper amb molta seriositat, força conscients del que s'espera d'ells.

El moment culminant dels angelets s'esdevé cap al final de l'obra, quan aquests s'enfronten per darrera vegada amb els dimonis. Hi ha una lluita coral: "Infern miserable, enrera ... que per ordre del Senyor, vostra força barroera, cau vençuda per l'amor ...!". Però els dimonis no es deixen guanyar tan fàcilment, i s'oposen a deixar-se vèncer. Al final, però, s'imposa la lògica cristiana, i el crit bíblic d' "Orgullosos, qui com Déu ... ?!".

Estrepitosament, els dimonis van caient sobre l'escenari, i Llucifer desapareix per la trapa, mentre un doll de foc puja i cobreix la seva davallada. Els angelets, amb el braç alçat, apunten amb els ditets cap al Cel, d'on els ha vingut la força per guanyar als orgullosos malvats.

Entre els "Àngels grans" s'hi ha comptat persones d'una gran qualitat en el cant, que han protagonitzat vetllades emotives, interpretant a viva veu els cants propis del seu personatge: Lourdes Vaquero, Jordi Mestres, Gemma Coma i d'altres. Sobre l'escenari, han estat molts -i moltes- qui han interpretat el difícil "rol" d'Àngel Miquel (el valent) o Gabriel (l'anunciador de bones noves).

A més dels intèrprets, cal recordar els que tenen cura dels "angelets petits", cosint els seus vestits immaculats, planxant-los i tenint cura de les tendres criatures les llargues estones que han de passar als vestidors esperant el seu torn. És un conjunt de "mares" revestides de paciència i d'estimació vers aquells minyons que emergeixen per primera vegada al món dels grans...

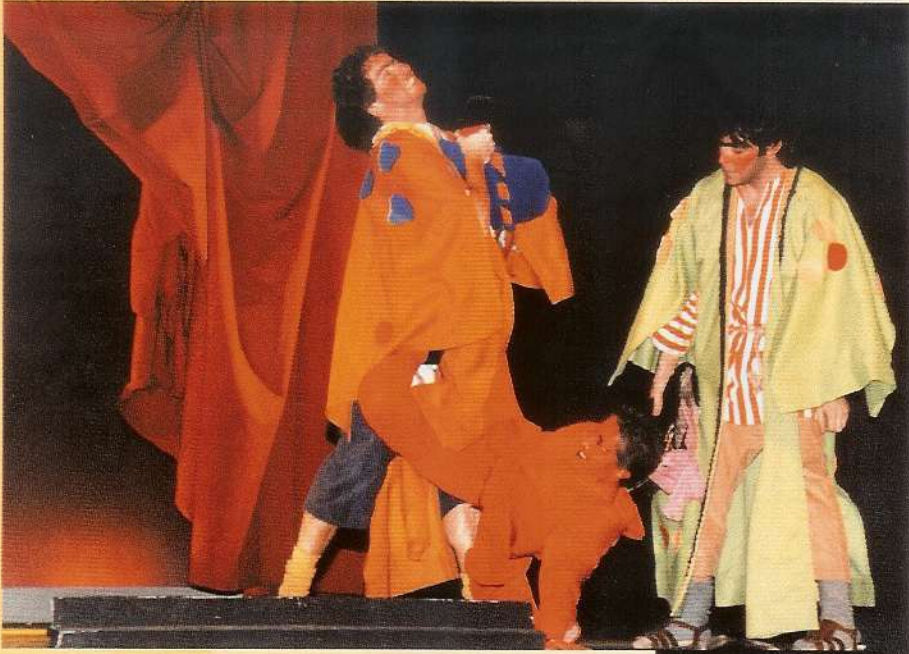
Es poden entendre uns "Pastorets" sense còmics? Ben segur que no!

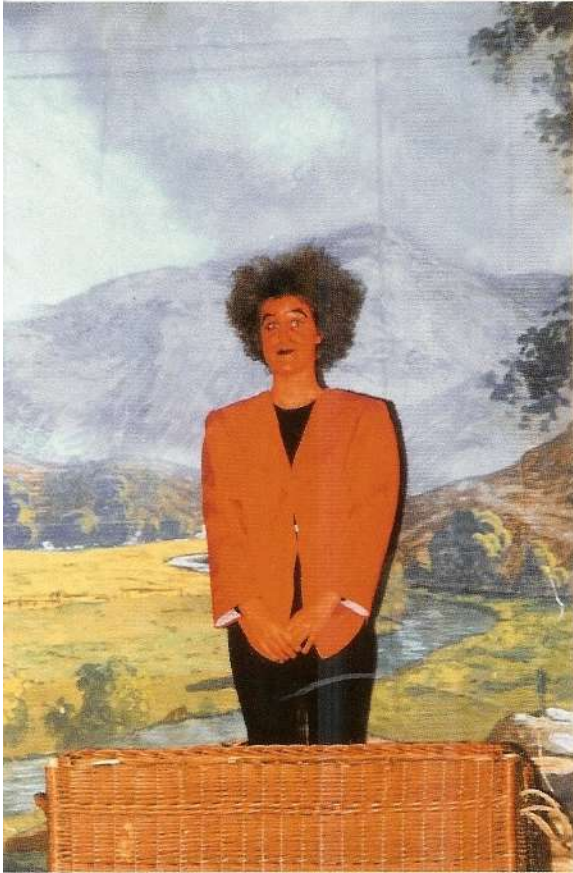
En principi la figura dels "còmics" resulta de la idea de la ignorància i la bona fe d'alguns homes que guardaven ramats. És cert que per l'ofici de pastor no han fet falta estudis molt especials, i que des de temps immemorial aquell no servia per res més, se l'engegava a pasturar ramats. Dalt de la muntanya, a sol i serena, desplaçant-se exclusivament per trobar millor pastura, i moltes vegades en extrema solitud, els pastors no arribaven a conèixer la malícia del Món, eren d'una bona fe absoluta, però tenien una por molt forta a les coses de l'altre Món. En la soledat de les seves contrades, i en temps de tempesta, més d'una vegada els havia semblat que el propi banyeta els perseguia. No hi ha com la soledat per fer créixer l'angoixa de tot el que es desconeix.

Tots els textos pastorívols incorporen aquesta parella de bordegassos, que es veuen embolicats pel banyeta en la seva temptativa d'allunyar els humans dels camins del Cel. Com que no acaben d'entendre el que passa, barregen por i bon humor, i el resultat és un compendi de tendresa, que provoca el riure fàcil entre els espectadors. A Girona, s'incorpora també la figura de dos "Iladres" porucs, que igualment simbolitzen la pobra gent deseparada de tothom, que ha hagut de recórrer a les malifetes per no morir-se de gana, i que tot el que poden esperar és acabar en una presó o morir a dalt d'una creu. El seu temor i la utilització per part de Lucifer de la seva conducta il·legal, porta a situacions tragicòmiques interessants.

D'entrada es varen fer càrrec del paper de "còmics" dos veterans amb gran experiència: Salvador Donato, que ja n'havia fet als "Pastorets" del Centre Cultural i que era persona acostumada a trepitjar les taules amb desèiximent i Josep Maria Casas, que igualment havia passat mitja vida interpretant un còmic a "La Salle". Ells foren els "còmics" per antonomàsia. Un temps després també va reviure el paper Joan Donat, que igualment n'havia fet a "La Salle". Els darrers Aram i Batus són dos actors formats en les noves corrents del teatre i coneixedors de les tècniques modernes d'interpretació: Joan Manuel Rimbau, i Jimmy Giménez. Es complementen molt bé, i procuren rebaixar la improvisació i cenyir-se al paper i als "gags" que prèviament han estat objecte d'estudi i d'assaig.

És clar que sempre hi ha aquell moment que els surt allò que porten dins i es desmarquen del paper, per llençar un petó a una espectadora, o riure's de la calba d'algun ciutadà... Són llicències durament reprimides pel Director de l'obra, però que tornen a repetir-se per la seva obstinada mania de fer allò que els passa pel cap ...!

Un cas molt particular d'aquests "Pastorets" és la presència a les taules d'una diablesa que procura servir tan bé com pot a Llucifer ... però que les coses sempre li surten malament. És una mena de personatge que amorozeix l'aridesa dels éssers infernals per posar-hi uns tints més humans i còmics.

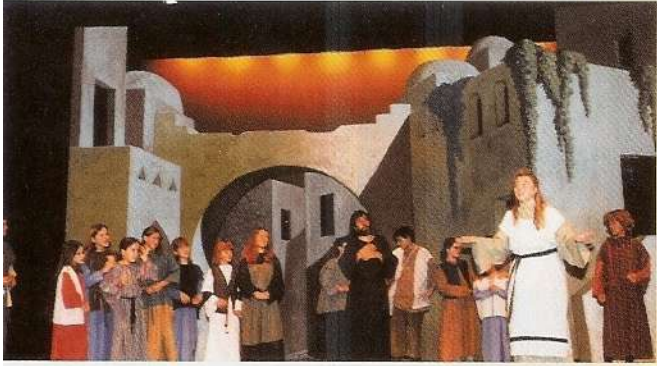
El precedent del cas el podem trobar en "Els Pastorets de La Salle", amb un diable que es deia "Escarcany" i que va ser interpretat magistralment durant molts anys pel malaguanyat company Josep Iborra. Ell també interpretava un ser infernal faltat de la fúria i la mala baba característica d'aquesta mena d'individus. Tot intentant complir les ordres de Llucifer, que li encarregava sempre la "feina bruta", les coses se li tornaven sempre a l'inrevés.

Al Municipal ha interpretat sempre aquest personatge una noia, amb el nom de "Belcebuna". Dolors Solés, Lídia Caselles i M. Àngels Buisach han encarnat successivament aquest personatge.

Maria Àngels Buisach n'ha fet una autèntica "creació" que combina una gran dosi d'humor amb una credulitat i tendresa remarcables. Hi ha una escena que s'ha convertit en un clàssic d'"Els Pastorets de Girona" i que s'interpreta un any i un altre, i el públic la torna a demanar pel Nadal de l'any següent. En ella els còmics es troben amb la "Belcebuna" que tot i no voler explicar-los les ordres que li ha donat Llucifer, els hi acaba dient tot. Després de moltes facècies, Belcebuna és ficada dintre d'una cistella i llençada daltabaix d'un barranc. És un trist final per un personatge que ha posat molta humanitat a un argument farcit de missatges de l'altre Món.

Però és igual que acabi en el barranc: a la propera representació tornarà de nou i la coneixerem al bell mig de l'infern, quan contesta que "ella, a la terra, no hi vol tornar mai més, perquè els humans suen, tüssen a la cara, estosseguen i "una servidora" no vol tornar-hi ... perquè és molt fina!".

Tota la festa es fa per ells.

Els pastors constitueixen un personatge col·lectiu. Un conjunt de persones de bona fe i nobles intencions, allunyades de les maquinacions de les forces del mal i dels dissenys de l'Altíssim, que es veuen col·locades al centre del treball que comporta el naixement de Jesús i amb ell, l'inici de l' "Era Cristiana".

Tot va començar amb l'evangelista Sant Lluç quan va explicar en el seu evangeli que "hi havia uns pastors que passaven la nit al ras, vetllant els seus ramats, quan se'ls presenta l'Àngel del Senyor. La glòria del Senyor els va envoltar amb el seu esclat i es van espantar una cosa de no dir. Després de l'anunci de l'Àngel van cuitar d'arribar-se a on els hi havia dit i van trobar a Maria, a Josep i al nadó, ajagut a la menjadora. Després de veure'l, explicaven allò que els havien dit sobre l'Infant. I tots els que ho sentien es quedaven meravellats d'allò que els pastors explicaven". (Lluc 2, 8-20).

Ve-t'ho aquí com uns pastors anònims, fills, néts, pares i avis de tants altres pastors anònims entraren en el misteri de la Redempció...!

Als "Pastorets de Girona" comencen per formar part de l'estol de pastorets, nois i noies de molt curta edat. Generalment venen per la il·lusió de pujar a l'escenari i participar en aquell Món màgic que han tingut ocasió de veure com espectadors en el Nadal precedent. Comencen amb timidesa, però aviat són de la colla, disposats a dramatitzar, a riure, a plorar i a cantar sobre l'escena.

Amb els pastors hi ha els "majorals", els "alcaldes" i altres personatges importants que figuren com a caps naturals i que intenten posar seny a tota la colla. Isidor Balastegui va ser molts anys el "majoral" per excel·lència i actualment Narcís Subirà segueix aquesta interpretació, envoltat de marrecs i joves de totes les edats.

I a l'entorn dels pastors, dues noies per merèixer, veuen amb frisança com els seus enamorats pretenen la ma de Maria, la donzella del Temple, quan s'anuncia que vol donar-se en matrimoni.

Finalment, però, Maria serà per Josep -no podia ser d'altra manera- i Caterina i Anna aconseguiran que l'Aram i en Batus les demanin en matrimoni...

Dues germanes en la vida real: Natàlia i Núria Donato han interpretat magistralment, durant molts anys, els personatges d'aquestes pastores casadores...

7

PERSONATGES "ESPECIALS"
I INQUIETANTS...

ELLS NOSTRES PASTORS
20
S

Com ja és notori, el guió d' "Els Pastorets de Girona" canvia en cada nova temporada de representacions. Cada any hi ha quadres nous i arguments diferents, encara que sempre es conservi el fil conductor típic de l'adveniment a la terra de l'infant Jesús.

En l'obra originària de Mossèn Gay, apareixia un "dolent" que acabava pactant amb el dimoni a canvi d'unes quantes bosses d'or. Aquest personatge era "Jonatàs", pare d'un vailet que es deia "Benjamí", que patia pels desgavells paterns. Al final, pare i fill acabaven adorant el Messies al portal.

En totes les edicions en què va aparèixer el personatge de Jonatàs, sempre va ésser interpretat per Joan Cervià, que ja l'havia representat en els Pastorets de "La Salle". Cervià, amb molta vehemència i passió, assumia amb calidesa aquest difícil personatge.

També "Herodes" i la seva esposa "Herodíes" han aparegut alguns anys, portats pel seu interès en conèixer per part dels Mags d'Orient a on havia de néixer el Messies, i no pas per voler-ho adorar, precisament. Diferents actors han interpretat aquests personatges. Entre els més recordats, Olga Vila i Ernest Riera que també varen esdevenir matrimoni, a la vida real.

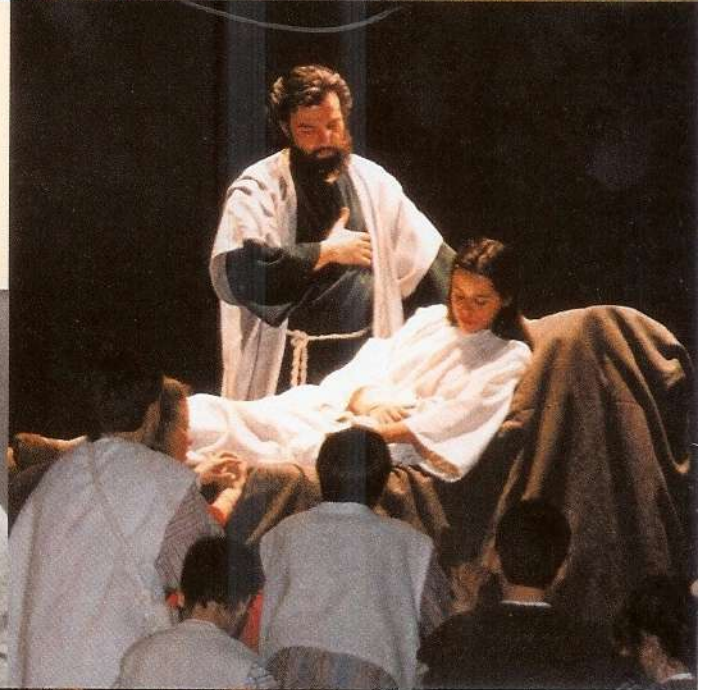
Sebastià Gironella, Ricard de Puig i Marc Subirà han interpretat el paper d'un Censor romà, que vol armar parany per agafar als esposos Josep i Maria.

Sense descuidar-nos dels tres Reis d'Orient, que han passat per tota mena de circumstàncies, però que sempre, al final de l'obra, apareixen pel fons de la platea carregats de regals i envoltats de patges, tal com mana la tradició. Alguna vegada s'ha aconseguit donar major autenticitat a la seva entrada, pel fet que el Rei Baltasar era autènticament de pell negra.

Cesc Palahí va interpretar molts anys la figura d'un legionari romà al qui els jueus enganyen per tal que no vegi a Josep i Maria quan intenten escapar dels parany d'Herodes.

També ha tingut sempre lloc a l'argument el Suprem Sacerdot del Temple de Jerusalem. Ell presideix el prometatge de Josep i de Maria, quan els designis de l'Altíssim determinen que siguin marit i muller.

Josep Maria Fonalleras, Jordi Rosa i Eliseu Mondelo, entre altres, han interpretat aquest cerimoniós personatge. Junt amb aquests, soldats romans i jueus, centurions, pobres, colles de vailets i de vailettes, i tants d'altres que han donat vida als diferents arguments o han aportat la seva presència i les seves veus.

Tot l'argument gira a l'entorn de Josep i Maria. En la primera part, perquè s'ha proclamat per part del Temple de Jerusalem la disponibilitat d'una de les noies consagrades a Déu -Maria- per a contraure matrimoni. Aquest anunci provoca les iras de l'infern, les esperances dels fadrins de les contrades que pretenen obtenir la mà de la donzella, la protecció del Cel davant dels paranys de les forces del mal i l'alegria de Josep fuster, que es veu escollit per compartir el gran misteri de la Redempció.

En un primer argument el "rol" de Josep el va encarnar Fèlix Barba. Després el va representar Josep Maria Fonalleras, fins que finalment se'n va fer càrrec Salvador Castro, que l'ha interpretat durant molts anys i fins a l'actualitat.

El personatge de "Maria", ha canviat més. Primerament el va interpretar Maria Gràcia Falgueres, després Lourdes Vaquero, més tard, Natàlia Sánchez i darrerament, Olga Tura.

Val a dir -com a curiositat- que antigament "Els Pastorets" eren representats exclusivament per nois, tota vegada que l'autoritat eclesiàstica no veia amb bons ulls que damunt de l'escenari es barreassin persones dels dos sexes. Hi havia, també, és clar, "Pastorets" que només interpretaven noies. En el primer cas, però, existia el problema de la Verge Maria. Com fer sortir a escena el Naixement de Jesús, sense que hi fos present la seva Mare? El dilema es resolia agafant un noi et barbamec, i vestint-lo de blau, tot figurant ser la Verge Maria. És clar que a qui li tocava l'encàrrec, no li agradava gens ni mica. El Bisbe Cartañá va autoritzar que "excepcionalment" pugés a l'escenari una noia per representar a Maria. Però, això sí: havia de ser necessàriament la germana d'algun altre actor, per veïllar millor per la seva integritat...

Entre les frases cèlebres dels nostres "Pastorets" quedarà per sempre un vers -atribuït a Mossèn Gay- que recita Josep quan l'Àngel Gabriel li anuncia que ha estat escollit per ser el pare del Messies sobre la terra. Josep li respon:

JOSEP - Oh, donzell, sies qui sies!
Qu'és això que estàs dient?
Pare adoptius del Messies,

Jo, farcell de llepolies,
Bri ressec que arranca'l vent?
Somniar tant gran cosa,
Fóra massa orgull per mi ...!

Segons el diccionari, una "llepolia" és una "llaminadura", però sembla que l'accepció que volia donar a la paraula l'autor és la de "farcell de coses sense importància, insignificants, de les que fan jugar a la mainada". En paraules més vulgars: "farcell de galindaines o de foteses".

A Josep li ha quedat incorporat per sempre el mal nom de "farcell de llepolies".

En un inici, “Els Pastorets” anaven precedits de la figura d’en Pepet Gitano, un personatge molt popular de la Girona dels anys vint, que acompanyava a Santiago Rusiñol quan viatjava a la capital gironina.

Joan Canals va interpretar un magnífic “Pepet”, vestit de vellut i amb un sac a l’escena, convidant als espectadors a viure la gran festa de Nadal.

A l’any 1995 ja teníem ganes d’arribar a final de segle i “Els Pastorets” començaven amb una festa, on diversos actors i actrius, ben mudats, fent un contrast ben marcat amb la manera de viure dels pastors, a dalt de la muntanya, que vindria després.

En altres anys s’iniciava l’obra amb un dinar de Nadal, amb tota una família al voltant de la taula. La sorpresa era enorme quan la “minyona” destapava l’olla del rostit nadalenc i emergia de dintre la cara autèntica de la diablesa “Belcebuna”.

Grups de gent famèlica havien estat situats a l’entrada i a la platea, tot cantant cançons nadalenques, tal com sembla que es feia en temps passats.

L’Àngel de la Catedral, en una reproducció que va inventar-se Carles Vivó, va servir també per donar la benvinguda al públic i per introduir-lo en la festa del Nadal per excel·lència que anaven a viure.

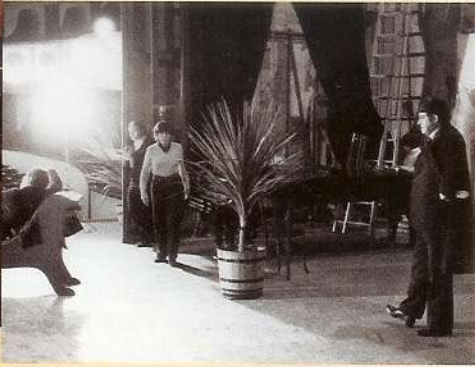
Es va recuperar també, en algunes temporades, la tradició del cant de la Sibil·la, que es practicava a la Catedral, en l’edat mitja i encara més endavant, la Nit de Nadal. El cant anava a càrrec de Gemma M. Coma, que trencava l’espai amb els versos sobre el final que espera a humanitat ...

En els últims anys, amb la projecció de les diapositives realitzades per Narcís Subirà, l’inici d’ “Els Pastorets” proposa retrobar els antics carrers de Girona, per enlairar-se més tard cap a la muntanya de Montjuïc.

Allà, en mig d’una fortalesa militar abandonada, hi ha els pastors que hi passen la vetlla. Les novetats que els expliquen sobre la vinguda de Déu a la terra, els mouen a deixar els seus indrets i baixar cap a la Capital, on han de passar tantes coses...

L’epíleg d’ “Els Pastorets” sempre ha girat a l’entorn del portal de Betlem, punt de trobada de tothom i destí esperat des de tot l’Advent.

L’anunci que es tancaria el teatre per molt temps per tal de fer-hi obres de restauració i d’ampliació, va provocar, però, que els angelets apareguessin amb unes pancartes on es reivindicava el dret a seguir fent aquestes representacions. A l’any 1999-2000, una sèrie d’operaris “començaven les obres” amb tot el públic a dintre del teatre, fins que la senyora “Regidora d’obres suspeses” aconseguia treure fora als intrusos...

10 ASSAJOS, VIDA ENTRE VESTIDORS... I COLLES

Quan el públic accedeix a les seves localitats, tot està a punt. Però res no ha estat fàcil. Generalment, els fets s'amunteguen a mida que arriba el dia de l'estrena de cada temporada. Tot allò que s'ha projectat sobre el paper, que s'ha pensat i s'ha assajat, s'ha de posar en pràctica. Sempre falten detalls de darrera hora, i han de ser mans anònimes que donin l'última embranzida per deixar-ho tot al seu lloc.

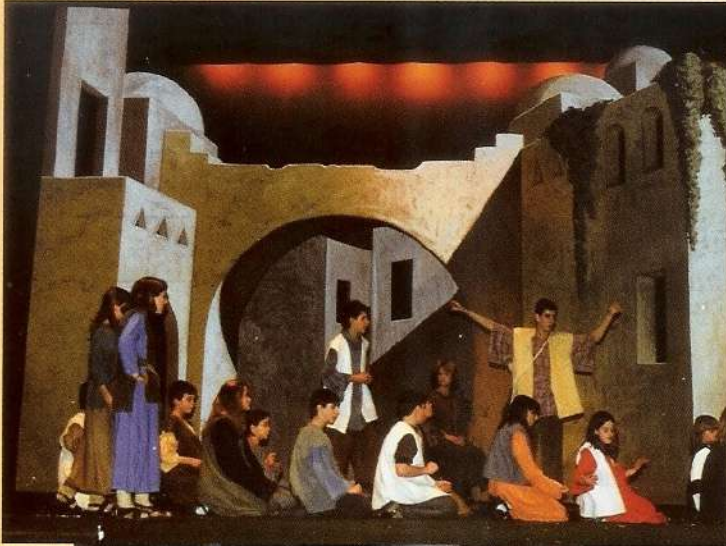
Abans però, hi ha hagut dies i nits d'assajos i de proves. "Proscenium" compta amb la seva seu social -el Teatre La Planeta- on tenen lloc les trobades dels actors. Primer cal fer un "casting", per veure la gent amb què es compta. Cal recordar que una bona part dels actors són de pocs anys, i aquests, creixen d'un any per l'altre, de manera que cal canviar-los de lloc en el repartiment, perquè l'angelet bufó de fa tres anys, ja no serveix per un "paper" tant dolç i s'ha de donar-li un altre protagonisme...

En els darrers dies tota la faràndula es trasllada al Teatre Municipal, i mentre es fa el muntatge de decorats, il·luminació, so, músiques, aplics, utilatge ... es repassen els assajos, bé sigui sobre les taules del teatre o en el saló de Descans.

En definitiva, la millor recompensa pel centenar llarg de persones que cada any es conformen a passar totes les tardes festives de Nadal entre les parets d'un escenari, és la cordialitat i les bones relacions.

La visió del públic abasta als actors que apareixen a l'escenari, però també valora que si no fos per la multitud de col·laboradors espontanis i gratuïts que cada any s'apleguen per tirar endavant les representacions, aquestes no es podrien portar a terme.

Sense les maquilladores, sastres, planxadores, apuntadors, maquinistes, utillers, responsables dels cors, de les coreografies, dels nous "invents" de cada any, de l'espectacularitat dels dimonis, i també dels que munten el so, el controlen, els qui es responsabilitzen de la lluminotècnia, el que porta el candò ... i també els que porten controls administratius ... tots gratuïtament, i amb l'únic afany que "tot quedi bé" sobre l'escena, i el públic surti amb aquell punt de sorpresa i d'interès que depassa unes representacions "tradicionals".

11 DECORACIÓ, COL.LABORACIONS I EFECTES "ESPECIALS"

En les primeres temporades de representació d' "Els Pastorets", no es comptava gairebé amb decorats. Llavors era el responsable de la tramoia Pere Sala, que tenia un posat seriós i esquerp, però era una persona que estimava molt l'escenari, on hi havia passat mitja vida. D'entrada va acollir amb interès el tornar a representar "Els Pastorets" i va aconseguir recuperar uns decorats de paper que tenien més de cent anys d'antiguitat. Entre aquella vella andròmina, unes cortines vermelles, i la recuperació d'alguns aplics i tarimes de l'antiga "Passió" de Girona, es varen improvisar els decorats.

Més endavant, s'ha contractat un escenògraf professional: Joan Salvador de Castellbisbal, que ha pintat decorats exclusius pel Teatre Municipal, cosa que obliga a unes dimensions molt enormes, donat que l'alçada i amplada de l'escenari és considerable.

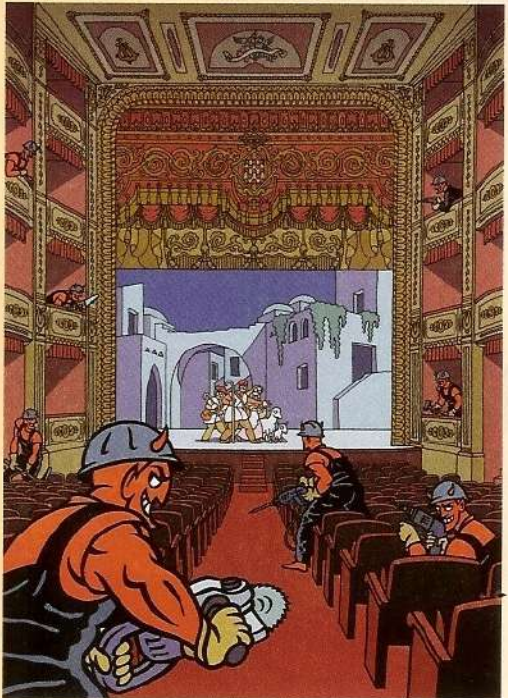
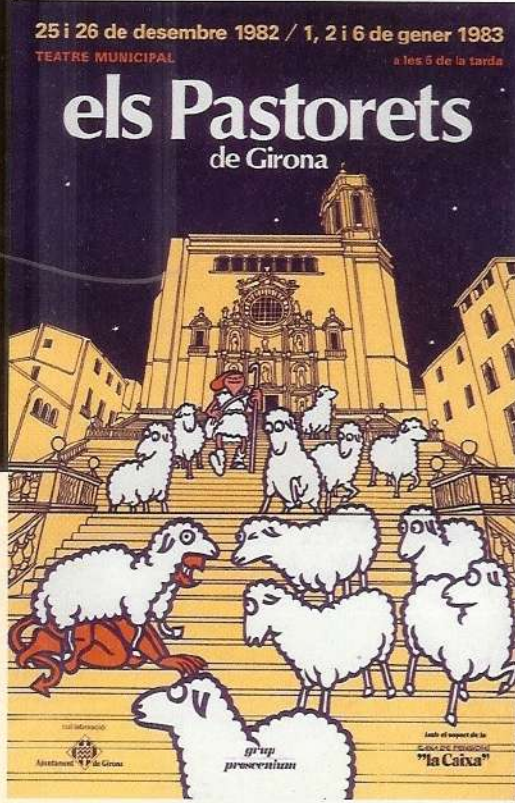
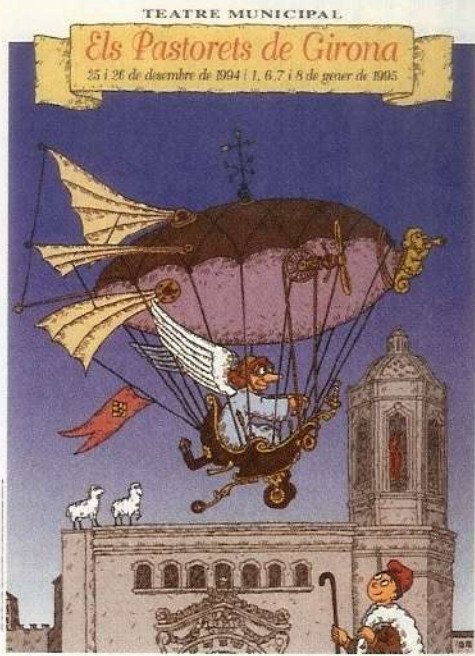
Els decorats tenen referències de la ciutat de Girona. Així n'hi ha un que recorda els arcs del Pont de Pedra -pintat per Xavier Codina- un arc del Castell de Montjuïc, la visió del barri vell segons els gravats medievals...

Pere Puig i Anna Carina Ribas han treballat de valent per aconseguir efectes especials remarcables: des de la trapa per la que apareix i desapareix el "dimoni gros", sempre envoltat d'un núvol de foc i de fum ... fins un portal de Betlem tot blanc de neu, sobre un escenari igualment colgat per la blancor.

Un invent molt aprofitat per les representacions nadalenques, va ser l'anomenada "llum negre". Aquesta tècnica es fa servir, sobre tot per il·luminacions de fantasia com són les que representen l'infern... o per donar un to màgic als vestits sedosos dels àngels o la neu del Portal.

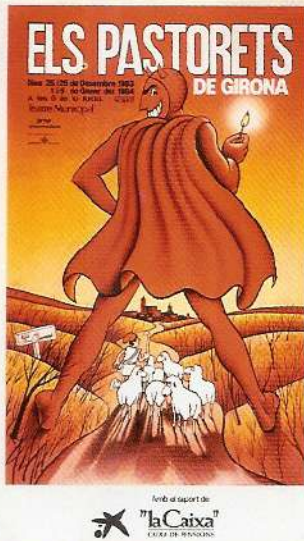
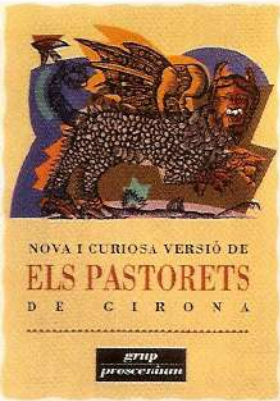
Tot plegat, és un compendi de petits efectes que s'articulen per afegir il·lusió i fantasia a l'escena. La norma es aconseguir uns escenaris sempre canviants, que no deixin descans a l'espectador. Es calcula que més de quatre mil persones presencien anualment aquestes vetllades, que per altra part, no estan inscrites en cap circuit de visites col·lectives, com altres representacions molt conegudes.

12 ELS GRAFISMES

ELS VOSTRES PASTORETS

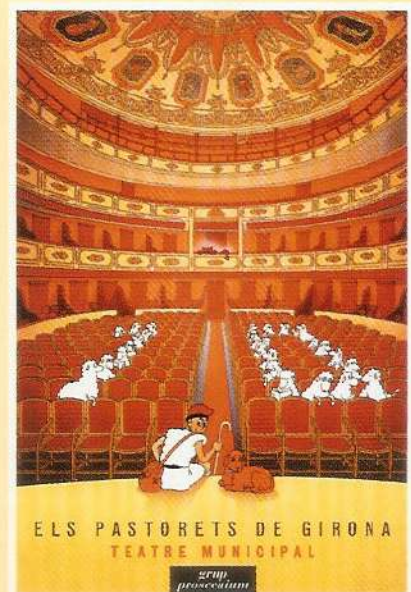
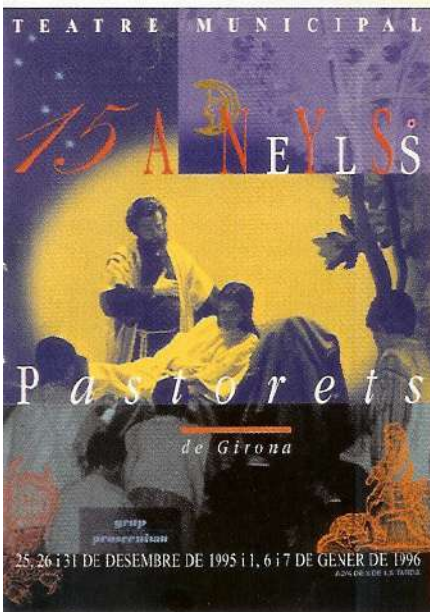
Bona part de la personalitat d' "Els Pastorets de Girona", li confereixen els cartells. Cada any, un de diferent. Tots ells són obra d'Àngel del Pozo, i en majoria, reproduïxen escenaris urbans de la ciutat, sobre els que "hi passen" fragments de l'obra nadalenca.

Cada any són esperats amb evident expectació i cal dosificar molt bé el seu lliurament, tota vegada que els col·leccionistes de cartells els busquen amb frisança... per endreçar-los als seus arxius.

El cartell sorgeix sempre a conseqüència d'una "idea", d'un pensament que vol ser nou i diferent. Àngel del Pozo té cura de plasmar gràficament la idea i de donar-li la volada que els seves bones arts poden conferir-li. A vegades, el primer esbós ja és suficientment apreciat i ja es pot tirar endavant tot l'entramat de dibuixos i tints. En altres ocasions, costa més de trobar l'equilibri entre la imaginació i la realitat...

Junt als cartells s'editen també programes de mà, alguns molt interessants, com el del primer any, retallables, etc.

La iconografia que porten "Els Pastorets" també ha servit a altres autors-com és ara Carles vivó- per inventar-se escenes i teatrins.

Concepció
Josep
Cristina
Jaume
Laura
Mia
Roser
Paula
Gemma
Isabel
Coralí
Ricard
Meritxell
Neus
Gemma
Montserrat
Anna
Anna
Isidor
Mª Alba
Mariona
Maria
Felix
Anna
Emma
Esther
Marta
Susana
Ramon
Anna
Maria
Marta
David
Mª Gracia
Laura
Araceli
Anna
Xevi
Maria
Anna
Violant
Maria Angels
Jaume
Jordi
Laura
Andreu
Esperança
Esther
Josep M^a
David
Margarita
Ingrid
Albert
Miriam
Anna
Joan
Nuria
Joan
Meritxell
Clara
Lluís
Laia
Oriol
Dani
Josep M^a
Imma
Carme
Eugeni
Lidia
Anna
Jua
Laia
Salvador
Blanca
Cristina
Juan
Dani
Alexia
Dani

AGUSTI
AGUSTI
ALBERTÍ
ALBERTÍ
ALBERTÍ
ALBERTÍ
ALEMANY
ALLUÉ
ALONSO
ÁLVAREZ
AMICH
ANGELATS
ARANDA
ARGENCE
AZOR
BAENA
BALASTEGUI
BALASTEGUI
BALASTEGUI
BALASTEGUI
BALASTEGUI
BARBA
BARRÉS
BATLLORI
BERTRAN
BERTRAN
BESALÚ
BIARNES
BOADA
BOADA
BOADA
BONET
BOSCH
BOSQUED
BOTELLA
BOU
BOU
BRANCÓS
BREVA
BRU
BUISAC
BUISAN
BUISAN
BUSQUET
BUSQUETS
BUSQUETS
BUSQUETS
BUSQUETS
CAMPASOL
CAMPOY
CAMPS
CANALETA
CANALETA
CANALS
CANALS
CANALS
CANO
CANO
CARRE
CARRERAS
CARRERAS
CASADEMONT
CASADEMONT
CASAS
CASAS
CASAS
CASASSAS
CASELLAS
CASELLAS
CASTANYER
de CASTRO
de CASTRO
de CASTRO
CERVIA
CERVIA
CERVIA
CHICANO
CODERCH
CODINA

Elisenda
Pere
Xavier
Mª Carme
Adelaida
Aleix
Gemma M^a
Emma
Margarita
Ferran
Núria
Daniel
Marc
Jessica
Gemma
Lluís
Mª Angels
Montse
Núria
Ariadna
Paula
Daniel
Marc
Núria
Vicens
Ignaci
Jordi
Elda
Marc
Maria Elena
Maria Elvira
Núria
Alex
Joan
Josep M^a
Angel
Ferran
Marta
Carme
Joan
Margarita
Xavier
Lidia
Joan
Anna
Natàlia
Núria
Salvador
Ruth
Mercè
Gloria
Vicky
Núria
Aleix
Anna
Ernest
Joan Pere
Mª Gracia
Laia
Olga
Cristina
Begonya
Anna
Francesc
Joaquim
Jofre
Lidia
Xavier
Clara
Elisabeth
Josep M^a
Carme
David
Eva
Gemma
Xavier
Maria
Aina
Nuri

CODINA
CODINA
CODINA
COLOMER
COMAS
COMAS
COMAS
COMAS
CORNELLÀ
COROMINAS
CORRAL
CORTADA
CORTADA
CORTADA
CORTÉS
COSTA
COSTA
COSTAL
COSTAL
COSTAL
CREUS
CREUS
CREUS
CUADRAT
CUADRAT
CUADRAT
CUADRAT
DALMASES
DALMAU
DAUNIS
DAUNIS
de BOLOS
de BOLOS
de BOLOS
de MANUEL-RIMBAU
de MANUEL-RIMBAU
de RIBOT
del POZO
DEYBA
DIEZ
DOMENECH
DONAT
DONAT
DONAT
DONAT
DONAT COROMINAS
DONATO
DONATO
DONATO
DONATO
DONATO
ESFUJCHE
ESTELA
ESTUDILLO
EXPOSITO
FÀBREGA
FÀBREGA
FÀBREGA
FÀBREGA
FÀBREGA
FÀBREGA
FALGUERAS
FARRÉS
FELIP
FELIU
FERNANDEZ
FERRER
FERRER
FERRER
FERRER
FERRER
FERRER
FONALLERAS
FONALLERAS
FONALLERAS
FONALLERAS
FONT
FONT
FONT
FONT
FONT
FONT
FONT
FORNELLS
FRIGOLA
FRIGOLA

Aïna
Laia
Núria
Dolors
Oriol
Saida
Ingrid
Carme
Eva
Narcís
Pere
Jordi
Narcís
Maria
Quim
Albert
Alba
Dolors
Susi
Montse
Aida
Daniel
Sebastia
Anna
Alba
Diana
Enric
Èlia
Anna
Fredí
Jaume
Simone
Amós
Artau
Tomás
Joan
Javi
Mònica
Ester
Olga
Daniel
Joaquima
Lidia
Ivette
Susagna
Lidia
Ariadna
Sandra
Carmina
David
Jordi
Pere
Miriam
Glòria
Marta
Meritxell
Irene
Ariadna
Ovidi
Mariàngels
Carla
Pau
Ania
Lluís
Kei
Octavi
Laia
Olga
Andres
Andrés
Dani
Jordi
Olga
Rafael
Ramon
Sadurdi
Sadurní
Joaquim
Laura

FRIGOLA DE ROS
FRIGOLA DE ROS
FRIGOLA DE ROS
FUSELLAS
GAFAROT
GAFAROT
GALÍ
GALLEGO
GARCIA
GARCIA
GARCIA
GARCIA
GARCIA
GARCIA BOSCH
GENIS
GENOVER
GIMENO
GIMENO
GIMENO
GIRBAL
GIRONELLA
GIRONELLA
GIRONELLA
GODÓ
GOMEZ
GONZALEZ
GONZALEZ
GRAU
GUARDIOLA
GUILLAZO
GUINÓ
GUINÓ
GUINÓ
GUINÓ
HEREU
HIDALGO
HUERTAS
IBORRA
ILLA
JANER
JIMENEZ
JIMENEZ
JOANHUIX
JOBE
JONQUERA
JUANHUIX
JUBANY CASSELLAS
JUBANY CASSELLAS
JUHER IGLESIAS
JUVE
LEYBA
LEYBA
LIÉBANA YESTE
LLADOS
LLEAL
LLENAS
LLONGARRIU
LLORENS
LLORENTE
LÓPEZ
LÓPEZ
LÓPEZ
LORENTE
LUCERO
MACIES
MALAGELADA
MARENYÀ
MARENYÀ
MARQUEZ
MARQUEZ
MARTÍ
MARTÍ
MARTÍ
MARTÍ
MARTÍ
MARTÍ
MARTÍ
MARTÍ
MARTÍ
MARTÍ
MARTÍ
MARTÍ

"PRIMERS VINT ANYS"

Esteve	MARTIN	Marta	PÈLACH	Pere	SALA
Olga	MARTIN	Santiago	PEREZ	Guillem	SALÓ
Carles	MARTÍNEZ	Laura	PÉREZ	Paula	SALÓ
Jonathan	MARTINEZ	Lidia	PÉREZ	Natàlia-Patricia	SÁNCHEZ
Núria	MARTORANO	Núria	PÉREZ	Mònica	SÁNCHEZ
Anna	MARTORANO	Joan	PEY	Ampar	SANZ
Carme	MAS	Anna	PIFERRER	Josep	SARSANEDAS
Pau	MASO	Jordi	PIFERRER	M ^a Eugènia	SARSANEDAS
Xavier	MASO	Maria	PIFERRER	Pau	SERRA
Quim	MASÓ	Noemi	PIFERRER	Xavier	SERRA
Xicu	MASO	Maria	PIFERRER	Xavier	SERRA PICAMAL
Roser	MASSANAS	Joan	PLA	Yeyes	SERRALLONGA
Carme	MATAMALA	Llätzer	PLACANA	Imma	SERVITJA
Anna	MATAMALA	Anna	PLANAS	Joan	SOLÀ
Imma	MATIAS	Josep	PLANELLAS	Cristina	SOLER
Roser	MEDINA	Eloi	PONT	Jordi	SOLER
Roser	MENDOZA	Jordi	PRAT	Joan M ^a	SOLER
Sonia	MENDOZA	Natatxa	PRAT	Marius	SOLER
Jordi	MESTRES	Sandra	PRAT	Dolors	SOLÉS
Montserrat	MESTRES	Martí	PRUENCA	Xavier	SUBIRA
Agnès	MINISTRAL	Núria	PRUENCA	Jordi	SUBIRA
Eliseo	MONDELO	Martí	PUIG	Marc	SUBIRA
Nuri	MONTJE	Pere	PUIG	Marta	SUBIRA
Assumpció	MONTÓN	Pere	PUIG	Narcís	SUBIRA
Mercè	MONTÓN	Carles	PUIG FELIU	David	SUÑER
Anna	MORALES	Martí	PUIG FERNANDEZ	Joan Abel	TARRÉS
Cèsar	MORALES	Pere	PUIG FERNANDEZ	Xavier	TARRÉS
Joan	MORALES	Carles	PUIG TALLADA	Jaume	TEIXIDOR CALLUS
Pau	MORALES	Carina	PUIGDEMONT	Jaume	TEIXIDOR CUYAS
Sara	MORALES	Silvia	PUIGDEVALL	Daniel	TERRIBAS
Xavier	MORALES	Anna	PUIGVERT	Guillem	TERRIBAS
Teresa	MORÉ	Joan	PUJOLAS	Paula	TERRIBAS
Puri	MORENO	Emma	PUJOLAS	Xavier	TORRENT
Carme	MOYA	Dani	PUNTI	Jordi	TRÈMOLS
Pere	MUNDET	Marc	QUADRAT	Lidia	TRÈMOLS
Daniel	MUNTADA	Núria	QUADRAT	Anna	TRIAS
Marta	MUNTADA	Emili	QUADRAT	Olga	TURA
Patricia	MUNTADA	Jordi	QUERA	David	VALEROS
Jordi	MUÑOZ	Afra	QUINTANAS	Pau	VALLS
Neus	MUÑOZ	Paula	REDRESA	Nacho	VALUERS
Núria	MUÑOZ	Elisabeth	RESCLOSA	Albert	VANOVÉ
Jaume	NADAL	Angèlica	RIBAS	Didac	VAQUERIZO
Marta	NADAL	Anna Carina	RIBAS	Fernando	VAQUERO
Carles	NAVARRO	Joan	RIBAS	Isabel	VAQUERO
Ariadna	NEBOT	Joan Ernest	RIBAS	Lourdes	VAQUERO
Aida	NEGRE	M ^a Clara	RIBAS	Natxo	VAQUERO
Anna	NEGRE	Anna M ^a	RIBOT	Laura	VIDAL
Mariona	NEGRE	Mercè	RIBOT	Olga	VILA
Sandra	NEGRE	Quico	RIERA	Alfred	VILANOVA
Ariadna	NEROT	Sonia	RIERA	Margarita	VILANOVA
Román-Miquel	NEVADO	Ernest	RIERA	Mònica	VILLATORO
Delfi	NIERGA	Francesc	RIERA	Desirée	VILLODRE
Anna	NIETO	Mariona	RIERA	Jordi	VILLODRE
Ricard	OLIVER	Pilar	RIERA	Ricard	VIÑAS
Xavier	OLIVER	Sara	RIERA	Arcadi	VISIEDO
Adrià	OLIVERAS	M ^a Helena	RIUMALLÓ	Carles	VIVÓ
Clara	OLIVERAS	Núria	RIURÓ	M ^a del Mar	VIVÓ
Carme	ORTIZ	Mercè	RIURÓ	Anna	XARGAY
Núria	ORTIZ	Oriol	ROCA	Anna	XIFRA
Francisco José	PACHÓN	David	ROCA	Lluís	XIFRA
Francesc	PADROS	Pau	RODRIGUEZ	M ^a del Mar	XUCLAR
Albert	PAGÉS	Gerard	RODRIGUEZ	Lidia	YIDRA
Joel	PALAHÍ	Laia	RODRIGUEZ	Pau	ZABALETA
Xenia	PALAHÍ	Pere	ROGER	Betlem	ZAMORA
Anna	PALAHÍ	Josep M ^a	ROMAGÓS	Pere	ZAMORA
Cesc	PALAHÍ	Cristina	ROSA		
Manel	PALAHÍ	Laura	ROSET		
Narcís	PALAHÍ	Milena	RUBÍ		
Jordi	PALAHÍ	Omar	RUIZ		
Erik	PALOMERAS	Albert	RUIZ		
Ivette	PANELLA	Blanca	SABRIA		
Anna	PANELLA	Núria	SABRIA		
Salvador	PANOSA	Alfons	SAGRERA		
Bernat	PARIS	Daniel	SAGRERA		
Carles	PÈLACH	Daniel	SAGRERA		
Dolors	PÈLACH	Montse	SAGRERA		
Esperança	PÈLACH	Sara	SAGRERA		
Laia	PÈLACH	Xavier	SAGRERA		
Mariona	PELACH	Lidia	SALA		
		Roser	SALA		

El Grup Proscenium no disposa encara d'un arxiu complet que permeti assegurar que en aquest llistat figuren els noms de tots el que han intervingut en "Els Pastorets de Girona". Per això demanem disculpes per les possibles omissions que, en tot cas, són involuntàries. A tots els que heu intervingut en "Els Pastorets de Girona", estigueu o no a la llista, volem fer extensiu el nostre agraïment.

“ELS NOSTRES PRIMERS VINT ANYS ...”

Al tancar aquestes línies, hem de deixar patent el nostre agraïment a tota una munió de persones que han fet possible “Els Pastorets de Girona”. A l’Anna Breva, que va tenir cura dels vestits fins a la seva mort, als companys Màrius Soler -arquitecte- i Josep Maria Iborra, igualment traspassats i a Salvador Donato, Pere Codina i Pere Sala, que a l’any 1981, varen maldar perquè aquest projecte arribés a prendre cos. I després a l’Anna Donato, i a tota la seva parentela, pels anys i panys aguantats entre vestidors, fins l’extrem de no conèixer altra panorama -durant vint Nadals- que les parets del Teatre Municipal. A l’Eloi Prat, per la seva infatigable labor musical. A Pere Garcia, últim traspunt que existeix a Girona, a Joan Donat, Maria Clara Ribas, Guillem Terribas, Dolors Gimeno, Rafael Martí, Joan Solà, Angèlica Ribas i d’altres que mai han sortit a l’escenari, però que han estat imprescindibles. A l’eixam de maquilladores, sastres, utillers, etc.

I no ens podem deixar els tècnics: Carles Martínez, David Bonet i Jordi Piferrer, responsables de la “banda sonora” i dels efectes de só ; Joan Pere Fàbrega i Quim Masó, pel disseny de llums de l’espectacle. I l’agraïment d’Els Pastorets de Girona a tota la tramoia i la resta de professionals del Teatre Municipal.

També cal esmentar la col·laboració de l’Ajuntament de Girona, propietari del Teatre Municipal i puntal ferm d’aquesta tradició; a la “Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona” que sempre ens ha subvencionat el cartell, al Teatre La Planeta, seu social de “Proscenium” i alberg d’assajos i coreografies... i a tants i tants ... que han demostrat no haver perdut la il·lusió per embolicar-se en una feina que els ha remunerat exclusivament amb il·lusió i companyonia.

Gràcies a tots !

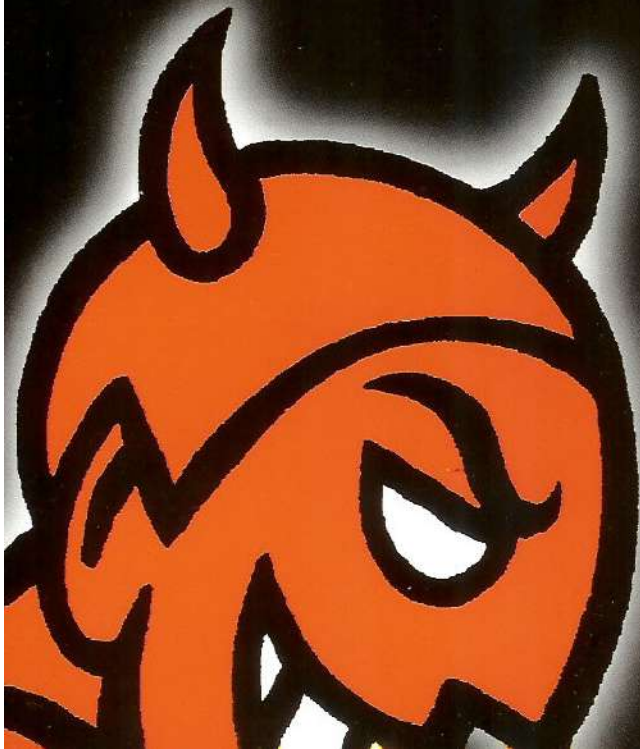
ELS PASTORETS DE GIRONA

Grup Proscenium.

Ajuntament de Girona

 Diputació de Girona

Generalitat de Catalunya

ORIGEN DE LA MASCOTILLA

